31981R1390

29.5.1981 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 143/1

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 1390/81 НА СЪВЕТА
от 12 май 1981 година
за включване на самостоятелно заети лица и на членове на техните семейства в приложното поле на Регламент (ЕИО) № 1408/71 относно прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и на членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 2, 7, 51 и 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията, изготвено след консултации с Административната комисия за социалното осигуряване на работниците мигранти ([1]),

като взе предвид становището на Асамблеята ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че с оглед установяването на свободно движение на заети лица и премахването на пречките, които биха възникнали в областта на социалното осигуряване в резултат на прилагането единствено на националните законодателства, Съветът прие, съгласно член 51 от Договора, Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схеми на социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността ([4]), последно изменен с Регламент (ЕИО) № 196/81 ([5]) за определяне на правилата за координиране на схемите за социално осигуряване, които се прилагат за заети лица;

като има предвид, че свободното движение на хора, което е една от основите на Общността, не се ограничава до заети лица, а се отнася също и за самостоятелно заети лица в рамките на правото на установяване и свободното предоставяне на услуги;

като има предвид, че е необходимо координирането на схемите за социално осигуряване, които се прилагат за самостоятелно заети лица, за да се осъществи една от целите на Общността; като има предвид, че Договорът не е предвидил специални правомощия за действие за тази цел;

като има предвид, че в изпълнение на Договора, след края на преходния период се забранява всякаква дискриминация на основата на гражданство по отношение на установяването и предоставянето на услуги;

като има предвид, че в областта на социалното осигуряване прилагането единствено на националните законодателства не позволява да се гарантира достатъчна закрила на самостоятелно заетите лица, които се движат в рамките на Общността; като има предвид, че за да се направи напълно ефективна свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги, трябва да се координират схемите за социално осигуряване на самостоятелно заетите лица;

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 1408/71, макар и да се прилага за заети лица, вече се прилага и за някои категории самостоятелно заети лица; като има предвид, че от съображения за равнопоставеност, би било целесъобразно да се прилагат във възможно най-голяма степен същите правила за самостоятелно заети лица, като тези, предвидени за заетите лица;

като има предвид, че съществуват основания да се внесат необходимите изменения в Регламент (ЕИО) № 1408/71, за да може да се прилагат разпоредбите на споменатия регламент по отношение на самостоятелно заетите лица и членовете на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в най-голяма степен,

([1]) ОВ C 14, 18.1.1978 г., стр. 15.
([2]) ОВ C 131, 5.6.1978 г., стр. 45.
([3]) ОВ C 269, 13.11.1978 г., стр. 40.
([4]) ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2.
([5]) ОВ L 24, 28.1.1981 г., стр. 3.

които да са съвместими с естеството на тяхната трудова дейност и характерните особености на специалните схеми за социално осигуряване, които попадат в приложното поле на тези разпоредби;

като има предвид, че измененията, които следва да бъдат направени в Регламент (ЕИО) № 1408/71 налагат изменения на някои от неговите приложения;

като има предвид, по-специално, че е необходимо да се посочи в приложение, какво означава „заето лице“, и „самостоятелно заето лице“, въведени в Регламент (ЕИО) № 1408/71, когато заинтересованото лице се осигурява по схема за социално осигуряване, приложима по отношение на всички пребиваващи или на някои категории пребиваващи или на цялото активно население на дадена държава-членка; като има предвид, че е за предпочитане да се определят тези изрази, както и израза „член на семейството“ в отделно приложение; като има предвид, че следва да се предвидят също две нови приложения, от една страна, за да се посочат специалните режими за самостоятелно заетите лица, които се изключват от приложното поле на регламента, от друга страна, за да се посочат случаите, при които едно лице е субект едновременно на законодателството на две държави-членки,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕИО) № 1408/71 се изменя както следва:

1) Заглавието се заменя със следното:

„РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 1408/71 НА СЪВЕТА

от 14 юни 1971 година

за прилагането на схемите за социално осигуряване на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността“.

2) В член 1:

а) букви а) и б) се заменят със следния текст:

„а) термините „заето лице“ и „самостоятелно заето лице“ означават съответно, всяко лице:

i) което е осигурено, задължително или продължено по избор за един или няколко риска, обхванати от клоновете на схема за социално осигуряване на заети или самостоятелно заети лица;

ii) което е задължително осигурено за един или няколко риска, обхванати от клоновете на социалното осигуряване, по отношение на които се прилага настоящият регламент, в рамките на схема за социално осигуряване, която се прилага за всички пребиваващи или за цялото активно население, ако такова лице:

— може да бъде определено като заето или самостоятелно заето, в зависимост от или начините на управление или на финансиране на тази схема, или

— при липса на такива критерии, когато то се осигурява въз основа на задължителна или продължителна осигуровка по избор за друг риск, посочен в приложение I, по схема за заети или самостоятелно заети лица, или по схема, посочена в iii), или при липса на такава схема в съответната държава-членка, когато то отговаря на определението дадено в приложение I;

iii) което е задължително осигурено за един или няколко риска, обхванати от клоновете, за които се прилага настоящият регламент в рамките на стандартна схема на социално осигуряване организирана за цялото селско население според критериите, определени в приложение I;

iv) което е доброволно осигурено за един или няколко риска, обхванати от клоновете, за които се прилага настоящият регламент, в рамките на схема за социално осигуряване на държава-членка за заети или самостоятелно заети лица или за всички пребиваващи или за някои категории от пребиваващи:

— ако то упражнява дейност като заето или самостоятелно заето, или

— ако по-рано е било задължително осигурено за същия риск по схема за заети или самостоятелно заети лица от същата държава-членка;

б) „пограничен работник“ означава всяко заето или самостоятелно заето лице, което упражнява трудова дейност на територията на дадена държава-членка и пребивава на територията на друга държава-членка, в която по правило се връща ежедневно или поне веднъж седмично; въпреки това, пограничен работник, който е командирован другаде на територията на същата или друга държава-членка от предприятието, в което обичайно работи, или който предоставя услуги другаде на територията на същата или друга държава-членка, запазва статута си на пограничен работник за срок от не повече от четири месеца, дори ако е възпрепятстван по време на този период да се връща ежедневно или поне веднъж седмично на мястото си на пребиваване;“

б) в буква в), първи и втори ред, изразът „всеки работник“ се заменя с израза „всяко заето лице“;

в) буква е) се заменя със следния текст:

„е) „член на семейството“ означава всяко лице, което е определено или признато за член на семейството, или е определено като член на домакинството от законодателството, съгласно което се предоставят обезщетенията, или в случаите, посочени в член 22, параграф 1, буква а) и член 31, от законодателството на държавата-членка, на чиято територия лицето пребивава; въпреки това, когато съгласно посочените законодателства за член на семейството или за член на домакинството се счита само лице, което живее под един покрив със заетото или самостоятелно заето лице, това условие се счита за изпълнено, ако въпросното лице е главно на издръжка на това лице; когато законодателството на дадена държава-членка относно обезщетенията в натура за болест и майчинство не позволява да се разграничат членовете на семейството измежду другите лица за които то се прилага, изразът „член на семейството“ има значението, което му е дадено в приложение I;“

г) в буква ж), шести, осми и девети ред, „на починалия работник“ се заменя с „на починалия“;

д) в буква й), след последната алинея, се добавя следната алинея:

„Изразът „законодателство“ изключва също и разпоредбите, които уреждат специалните схеми за самостоятелно заетите лица, чието създаване е оставено на инициативата на заинтересованите лица чието прилагане е ограничено до част от територията на съответната държава-членка, независимо дали органите на публичната власт са решили да направят тези схеми задължителни или да разширят тяхното приложно поле. Тези специални схеми са посочени в приложение II;“

е) в първи и втори ред на буква с) думите „периоди на правене на вноски или периоди на заетост“ се заменят с израза „периоди на вноски, или периоди на заетост или на самостоятелна заетост“;

ж) буква т) се заменя със следния текст:

„т) „периоди на заетост“ и „периоди на самостоятелна заетост“ означават периодите, определени или признати от законодателството съгласно което те са завършени, всички приравнени периоди, когато те са признати от това законодателство като равностойни на периодите на заетост или самостоятелна заетост;“

з) в буква ф), i) последния ред, „приложение I“ се заменя с „приложение II“.

3) В член 2:

а) параграф 1, първи ред, изразът „на работниците“ се заменя с израза „на заети или самостоятелно заети лица“;

б) параграф 2:

— втори ред, изразът „на работниците“ се заменя с израза „на заети или самостоятелно заети лица“,

— четвърти и пети ред, изразът „на тези работници“ се заменя с израза „на тези заети или самостоятелно заети лица“.

4) В член 3, параграф 3, последния ред, „приложение II“ се заменя с „приложение III“.

5) В член 7, параграф 2, буква в), последния ред „приложение II“ се заменя с „приложение III“.

6) В член 9, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Разпоредбите на законодателството на дадена държава-членка, които поставят като условие за допускането до доброволно или продължително осигуряване по избор, пребиваване на територията на тази държава, не се прилагат за лицата, които пребиват на територията на друга държава-членка, при условие че те са били субект в по-ранен момент от тяхната минала трудова дейност, на законодателството на първата държава като заети или самостоятелно заети лица.“

7) В член 10, параграф 2, пети и шести ред, „като работник“ се заменя с „като заето или самостоятелно заето“.

8) Членове 13 и 14 се заменят от следния текст:

„Член 13

Общи правила

1. При спазване на разпоредбата на член 14в, лицата по отношение на които се прилага настоящият регламент, не са субект на законодателството само на една държава-членка. Това законодателство се определя в съответствие с разпоредбите на настоящия дял.

2. При спазване на разпоредбите на членове 14 — 17:

а) лице, което е заето на територията на една държава-членка, е субект на законодателството на тази държава, дори ако пребивава на територията на друга държава-членка или ако седалището или мястото на дейност на предприятието или на физическото лице работодател се намира на територията на друга държава-членка;

б) лице което е самостоятелно заето на територията на една държава-членка е субект на законодателството на тази държава, дори и ако пребивава на територията на друга държава-членка;

в) лице, което работи на борда на кораб плаващ под флага на една държава-членка е субект на законодателството на тази държава;

г) държавните служители и приравненият на тях персонал са субект на законодателството на държавата-членка, на която се подчинява администрацията, която ги е наела;

д) лицето, което отбива редовна военна служба или е мобилизирано запас, или изпълнява алтернативна военна служба в една държава-членка е субект на законодателството на тази държава. Ако получаването на право по това законодателство зависи от завършването на периоди на осигуряване преди постъпването на военна или алтернативна служба или след уволняването от военна или алтернативна служба, периодите на осигуряване, завършени по законодателството на всяка друга държава-членка се взимат предвид доколкото е необходимо, все едно че са периоди на осигуряване, завършени съгласно законодателството на първата държава. Заетото или самостоятелно заетото лице на редовна служба или запас или изпълняващо алтернативна служба запазва качеството на заето или самостоятелно заето лице.

Член 14

Особени правила приложими за лица, извършващи платена трудова дейност, които не са моряци

Правилото посочено в член 13, параграф 2, буква а) се прилага при следните изключения и обстоятелства:

1. а) Лице, което е заето на територията на една държава-членка в предприятие, което поначало се числи към това предприятие и което е командировано временно от това предприятие на територията на друга държава-членка, за да извършва работа за негова сметка, остава подчинено на законодателството на първата държава-членка, при условие че очакваното времетраене на тази работа не надвишава дванадесет месеца и че то не е изпратено да замести друго лице, което е приключило командировката си;

б) Ако времетраенето на работата, която трябва да се извърши продължи поради непредвидими обстоятелства повече от първоначално предвиденото времетраене и надвиши дванадесет месеца, законодателството на първата държава-членка остава приложимо до завършването на тази работа, при условие че компетентният орган на държавата-членка на чиято територия заинтересованото лице е командировано или организацията посочена от този орган, е дала своето съгласие; това съгласие трябва да бъде поискано преди края на първоначалния период от дванадесет месеца. Независимо от това, това съгласие не може да бъде дадено за период по-дълъг от дванадесет месеца.

2. Лице, което обикновено е заето на територията на две или повече държави-членки, е подчинено на законодателството, определено както следва:

а) лице, което е част от пътуващия или плаващ персонал на предприятие, осъществяващо за чужда или за своя сметка международен превоз на пътници или на стоки с железопътен, шосеен, въздушен или воден транспорт и чието седалище е на територията на държава-членка, е субект на законодателството на тази държава, при следните ограничения:

i) когато лице, заето във филиал или постоянно представителство, което посоченото предприятие притежава на територията на една държава-членка, различна от тази където е нейното седалище, е субект на законодателството на държавата-членка, на територията на която се намира този филиал или постоянно представителство;

ii) когато лице, заето главно на територията на държавата-членка, където пребивава е субект на законодателството на тази държава, дори ако предприятието, което го наема няма нито седалище, нито филиал, нито постоянно представителство на тази територия;

б) лице, различно от посоченото в буква а), е субект:

i) на законодателството на държавата-членка, на чиято територия пребивава, ако упражнява част от дейността си на тази територия, или ако е нает от няколко предприятия или от няколко работодатели, които имат седалище или място на дейност на територията на различни държави-членки;

ii) на законодателството на държавата-членка, на чиято територия се намира седалището или мястото на дейност на предприятието или на работодателя физическо лице, който го наема, ако то не пребивава на територията на една от държавите-членки, където упражнява дейността си.

3. Лице, което е заето на територията на държава-членка в предприятие, чието седалище е на територията на друга държава-членка и която се пресича от общата граница на тези държави, е субект на законодателството на държавата-членка на чиято територия е седалището на това предприятие.

Член 14а

Специални правила, приложими за лица, които не са моряци и са самостоятелно заети лица

Правилото, посочено в член 13 параграф 2, буква б) се прилага, като се отчитат следните изключения и обстоятелства:

1. а) лицето, което обикновено е самостоятелно заето на територията на държава-членка и което извършва някаква работа на територията на друга държава–членка, продължава да е субект на законодателството на първата държава-членка, при условие че очакваната продължителност на тази работа не надвишава дванадесет месеца;

б) ако времетраенето на работата, която трябва да бъде извършена, продължи поради непредвидими обстоятелства повече от първоначално предвиденото времетраене и превиши дванадесет месеца, законодателството на първата държава остава приложимо до приключването на тази работа, при условие че компетентният орган на държавата-членка на чиято територия заинтересованото лице е отишло за осъществяване на тази работа, или институцията, посочена от този орган, е дала съгласие; това съгласие трябва да бъде поискано преди края на първоначалния период от дванадесет месеца. Това съгласие, обаче не може да бъде дадено за период по дълъг от дванадесет месеца.

2. Лице, което обикновено е самостоятелно заето на територията на две или няколко държави-членки, е субект на законодателството на държавата–членка, на чиято територия пребивава, ако то упражнява една част от дейността си на територията на тази държава-членка. Ако не извършва дейност на територията на държавата–членка, където пребивава, то е субект на законодателството на държавата-членка, на чиято територия то упражнява своята основна дейност. Критериите, които служат за определяне на основната дейност, се определят в регламента, посочен в член 97.

3. Лице, което е самостоятелно заето в предприятие, чието седалище се намира на територията на една държава-членка и което е пресечено от общата граница на две

държави-членки, е подчинено на законодателството на държавата–членка, на чиято територия е седалището на това предприятие.

4. Ако законодателството, на което едно лице би трябвало да е субект, в съответствие с параграфи 2 или 3, не допуска това лице да бъде приобщено, дори и доброволно към схема на пенсионно осигуряване, заинтересованото лице е подчинено на законодателството на другата държава-членка, което ще се прилага по отношение на него независимо от тези разпоредби, или, в случай че законодателствата на две или повече държави-членки биха били приложими за него, на законодателството определено по взаимно съгласие от тези държави-членки или от техните компетентни органи.

Член 14б

Специални правила, приложими за моряците

Правилото, посочено в член 13, параграф 2, буква в) се прилага, като се държи сметка за следните изключения и обстоятелства:

1. Лице, което е заето в предприятие, към което се числи поначало, или на територията на държава-членка, или на борда на кораб, плаващ под флага на една държава-членка, и което е командировано от това предприятие с цел да извърши определена работа, за сметка на това предприятие на борда на кораб, плаващ под флага на друга държава-членка, остава субект на законодателството на първата държава-членка при условията, предвидени в член 14, параграф 1.

2. Лице, което обикновено е самостоятелно заето или на територията на една държава-членка, или на борда на кораб, плаващ под флага на една държава-членка, и което осъществява, за своя сметка, работа на борда на кораб, плаващ под флага на друга държава-членка, остава субект на законодателството на първата държава-членка, при условията, предвидени в член 14а, параграф 1.

3. Лице, което обичайно не извършва своята трудова дейност в морето, осъществява дейност в териториалните води или в пристанище на една държава-членка, на борда на кораб плаващ под флага на друга държава-членка, намиращ се в тези териториални води или в това пристанище, без да принадлежи към екипажа на този кораб, е субект на законодателството на първата държава–членка.

4. Лицето, което е заето на борда на кораб, плаващ под флага на една държава-членка и което получава възнаграждение за тази заетост от предприятие или от лице, чието седалище или място на дейност е на територията на друга държава-членка, е субект на законодателството на тази втора държава-членка, ако то пребивава на нейна територия; предприятието или лицето, което изплаща възнаграждението, се счита работодател с оглед прилагането на това законодателство.

Член 14в

Особени правила, приложими по отношение на лица, едновременно заети на територията на една държава-членка и самостоятелно заети на територията на друга държава-членка

1. Лице, което е нает едновременно на територията на една държава-членка и е самостоятелно заето на територията на друга държава–членка, е субект:

а) при спазване на буква б) на законодателството на държавата-членка, на чиято територия упражнява дейност по трудов договор;

б) в случаите, посочени в приложение VII, на законодателството на всяка от тези държави-членки, по отношение на дейността, осъществявана на тяхна територия.

2. Особените правила за прилагането на параграф 1, буква б) ще бъдат определени в регламент, който трябва да бъде приет от Съвета по предложение на Комисията.

Член 14г

Други разпоредби

1. Лицето, посочено в член 14, параграфи 2 и 3, в член 14а, параграфи 2, 3 и 4 и в член 14в параграф 1, буква а) се разглежда, за нуждите на прилагането на законодателството, определено в съответствие с тези разпоредби, все едно че упражнява трудова дейност или дейности на територията на съответната държава-членка.

2. Разпоредбите на законодателството на държава-членка, съгласно които пенсионер, упражняващ трудова или търговска дейност не подлежи на задължително осигуряване за

осъществяването на тази дейност, се прилагат също и за пенсионер, чиято пенсия е придобита съгласно законодателството на друга държава-членка, освен ако заинтересованото лице не пожелае изрично да бъде подчинено на задължителното осигуряване, като се обърне към институцията, посочена от компетентния орган на първата държава-членка и посочена в приложение 10 към регламента, посочен в член 97.“

9) В член 15, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Членове 13 — 14г не се прилагат при доброволно осигуряване или продължителното осигуряване по избор, освен ако за един от случаите, посочени в член 4, в една държава-членка не съществува само схема на доброволно осигуряване.“

10) Член 17 се заменя със следния текст:

„Член 17

Изключения от членове 13 — 16

Две или повече държави-членки, компетентните органи на тези държави или институциите, определени от тези органи, могат да предвидят по взаимно съгласие, в интерес на някои категории заети или самостоятелно заети лица, или на някои от тези лица, изключения от разпоредбите на членове 13 — 16.“

11) В член 18, параграф 2, шести ред, „заинтересованият работник“ се заменя с думата „заинтересованото лице“.

12) В заглавието на раздел 2, „работници“ се заменя със „заети или самостоятелно заети лица“.

13) В член 19 параграф,1 първи ред и параграф 2, алинея втора, седми ред, „работникът“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“.

14) В член 20, пети ред, „работникът“ се заменя със „заинтересованото лице“.

15) В член 21, параграф 1, първи ред, параграф 2, алинея втора и параграф 4, първи ред, „работникът“ се заменя със „заетото или самостоятелно заетото лице“.

16) В член 22:

а) параграф 1, първи ред, „работникът“ се заменя с „заетото или самостоятелно заетото лице“;

б) параграф 3, алинея първа, трети ред, изразът „на един работник“ се заменя с „на заето или самостоятелно заето лице“;

в) параграф 3, алинея втора, трети ред и втора алинея, буква а), четвърти ред, „работникът“ се заменя със „заетото или самостоятелно заетото лице“;

г) параграф 4, първи ред, „работникът“ се заменя със „заетото или самостоятелно заетото лице“.

17) В член 23, параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. Компетентната институция на държава-членка, чието законодателство предвижда, че изчисляването на паричните обезщетения се основава на среден доход, определя този среден доход единствено спрямо дохода, установен през периодите, завършени съгласно това законодателство.

2. Компетентната институция на една държава-членка, чието законодателство предвижда, че изчисляването на паричните обезщетения се основава на твърдо определен доход, държи сметка само за твърдо определения доход, или, когато е целесъобразно, средната стойност на твърдо определения доход, отговарящи на периодите, завършени съгласно това законодателство.“

18) В член 24, параграф 1:

— първи ред, „работникът“ се заменя със „заетото или самостоятелно заетото лице“,

— девети ред, „споменатият работник“ се заменя със „споменатото заето или самостоятелно заето лице“.

19) В член 25:

а) параграф 1 първи ред, „безработен“ се заменя с „безработен, който преди е бил заето лице или самостоятелно заето лице“;

б) параграф 2, първи ред, „който преди е бил безработен и“ се добавя след „напълно безработен“.

20) В член 26, параграф 1, първи ред „работникът“ се заменя със „заетото или самостоятелно заетото лице“.

21) Член 34 се заменя със следния текст:

„*Член 34*

Общи разпоредби

1. За прилагането на членове 28, 28а, 29 и 31, пенсионер, които има право на една или повече пенсии, дължими съгласно законодателството само на една държава–членка, се разглежда като пенсионер, който има право да получава една пенсия съгласно законодателството на една държава-членка, по смисъла на тези разпоредби.

2. Членове 27 — 33 не се прилагат за пенсионер или членове на неговото семейство, които имат право на обезщетения съгласно законодателството на една държава-членка в резултат на упражняването на трудова дейност. В този случай заинтересованото лице се разглежда като заето или самостоятелно заето или като член на семейството на заето или самостоятелно заето за целите на прилагането на тази глава.“

22) В член 35:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. При спазване на разпоредбите на параграф 2, когато в законодателството на една страна на престой или пребиваване се съдържат няколко схеми на осигуряване за болест или майчинство, разпоредбите, приложими съгласно член 19, член 21, параграф 1, членове 22, 25, 26, член 28, параграф 1, член 29, параграф 1 или член 31, са разпоредбите на схемата, която обхваща работниците, полагащи физически труд в стоманодобивната индустрия. Въпреки това, ако в това законодателство се предвижда специална схема за работниците в мините и сходни предприятия, разпоредбите на тази схема се прилагат за тази категория работници и членове на техните семейства при условие че институцията по мястото на престой или пребиваване, в която е подадено заявлението, е компетентна да прилага тази схема.

2. Когато законодателството на страната по мястото на престой или пребиваване предвижда една или няколко специални схеми, които обхващат всички или повечето професионални категории самостоятелно заети лица и предоставят обезщетения в натура, по-неизгодни от тези, от които се предоставят заети лица, разпоредбите, които се прилагат по отношение на заинтересованото лице и членовете на неговото семейство съгласно член 19 параграф 1, буква а), и параграф 2, член 22, параграф 1, i) и параграф 3, член 28, параграф 1, буква а) или член 31, буква а), са тези на схемата или схемите, определени с регламента за прилагане, посочен в член 97:

а) когато, в компетентната държава, заинтересованото лице се осигурява по специална схема за самостоятелно заети лица, която също предоставя обезщетения в натура, по-неизгодни от тези, от които се ползват заети лица, или

б) когато лице, което получава една или повече пенсии, има право, по силата на пенсионното законодателство на компетентната държава-членка или държави-членки, само на обезщетенията в натура, предвидени от специална схема за самостоятелно заетите лица, която също предоставя обезщетения в натура, по-неизгодни от тези от които се предоставят на заети лица.“;

б) параграфи 2 и 3 стават съответно параграфи 3 и 4;

в) в новия параграф 3, четвърти ред „на работниците“ се заменя с „на заетите или самостоятелно заетите лица“.

23) В дял III, глава 2, раздел 1, в заглавието, „работници“ са заменя с израза „заети или самостоятелно заети лица“.

24) В член 37:

а) параграф 1, първи ред, изразът „работник“ се заменя с „заето или самостоятелно заето лице“.

б) параграф 2, първи ред. „приложение III“ се заменяс „приложение IV“.

25) а) Член 38, параграф 2 се чете както следва:

„2. Когато законодателството на една държава-членка подчинява предоставянето на някои обезщетения на условието периодите на осигуряването да са завършени единствено при упражняването на професия, обект на специална схема за заети лица, или, при необходимост, при специална заетост, периодите завършени съгласно законодателствата на други държави-членки се вземат предвид за предоставянето на тези обезщетения, само ако те са завършени при съответна схема, или при липса на такава, при същата заетост. Ако, като се вземат предвид така завършените периоди, заинтересованото лице не отговаря на условията за получаване на тези обезщетения, тези периоди се вземат предвид за отпускането на обезщетения по общата схема или, при липса на такава, по схемата, приложима за работници или служители, по целесъобразност.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Когато законодателството на една държава-членка подчинява предоставянето на някои обезщетения на условието периодите на осигуряването да са завършени

единствено при упражняването на професия, обект на специална схема за самостоятелно заети лица, периодите завършени съгласно законодателствата на други държави-членки се вземат предвид за предоставянето на тези обезщетения, само ако те са завършени при съответната схема, или при липса на такава, в същата професия.

Ако, като се вземат предвид така завършените периоди, заинтересованото лице не отговаря на условията за получаване на тези обезщетения, тези периоди се взимат предвид за отпускането на обезщетения по обща схема или, при липса на такава, по схема приложима за работниците или служителите, според случая, доколкото те са били завършени при друга схема, различна от посочената по-горе съответстваща схема и при условие че заинтересованото лице е било също осигурено по тази обща схема или, при липса на такава, по схема приложима за работниците и служителите, според случая.“

26) В член 39, параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Лице, което няма право на обезщетения съгласно параграф 1, получава обезщетения, на които все още има право по силата на законодателството на друга държава-членка, като се отчитат, по целесъобразност, разпоредбите на член 38“.

27) В заглавието на дял III, глава 2, раздел 2 „работници“ се заменя със „заети или самостоятелно заети лица.“

28) В член 40:

а) параграф 1, първи ред, „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“;

б) параграф 2, първи ред, „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“; „приложение III“ се заменя с „приложение IV“ във:

— третия ред,

— последния ред на първото тире,

— последния ред на второто тире;

в) параграф 3, буква а):

— втори ред, „приложение III“ се заменя с „приложение IV“,

— пети ред, „когато работник“ се заменя с израза „когато заето или самостоятелно заето лице“;

г) параграф 4, последен ред, „приложение IV“ са заменя с „приложение V“.

29) В член 41:

а) параграф 1, втори ред, „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“;

б) параграф 1, буква г), подточка iii), последен ред, „приложение III“ се заменя с „приложение IV“;

в) параграф 2, втори ред, „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“.

30) В член 44:

а) в заглавието, „работникът“ се заменя със „заетото или самостоятелно заетото лице“;

б) параграф 1, първи ред, „на работник“ се заменя с „на заето или самостоятелно заето лице“;

в) параграф 2, четвърти ред, „работникът“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“;

31) В член 45:

а) в заглавието, изразът „работник“ са заменя със „заето или самостоятелно заето лице“;

б) параграф 2:

— трети ред, след „завършени“, се добавя изразът „единствено“,

— четвърти ред, след „специална схема“ се добавя „за заети лица“

в) добавя се следният параграф:

„3. Когато законодателството на държава-членка поставя като условие за отпускането на някои обезщетения периодите на осигуряване да са завършени само в една професия обект на специална схема за самостоятелно заети лица, периодите завършени съгласно други законодателства, на други държави-членки се взимат предвид при отпускането на тези обезщетения само ако те са завършени по съответстваща схема, или при липса на такава, при упражняване на същата професия.

Ако, като се вземат предвид така завършените периоди, заинтересованото лице не отговаря на условията, които се изискват за да може да получава тези обезщетения, тези периоди се вземат предвид за отпускането на обезщетения по обща схема, или, при липса на такава, при условията на схема приложима за работниците или на служителите, според случая, дотолкова доколкото те са завършени при схема различна от цитираната по-горе съответна схема, и при условие че заинтересованото лице е било осигурявано по тази обща схема, или, при липса на такава — по схема приложима за работници или служители, в зависимост от случая.“

г) параграф 3 става параграф 4 и гласи следното:

„4. Когато законодателството на държава-членка, което поставя като условие за отпускането на някои обезщетения заетото лице да е субект на нейното законодателство в момента, когато се реализира риска, няма изисквания относно продължителността на периодите на осигуряване за придобиване на право или изчисляване на обезщетения, всяко заето лице, което е престанало да бъде субект на законодателството, се счита, за целите на тази глава, че е все още субект при реализирането на риска, ако в този момент то е субект на законодателството на друга държава-членка или, ако не е такъв случая, може да представи иск за обезщетения съгласно законодателството на друга държава-членка. Въпреки това, последното условие се счита, че е изпълнено в случая, посочен в член 48, параграф 1.“;

д) добавят се следните параграфи:

„5. Параграф 4 се прилага за самостоятелно заетите лица, за да се прецени дали условията, които се изискват за получаване на право на обезщетения за наследници са изпълнени.

6. Ако законодателството на държава-членка, което поставя като условие за отпускането на обезщетения за инвалидност, заинтересованото лице да е субект на това законодателство към момента на настъпване на осигурения риск, няма изисквания по отношение на продължителността на осигурителните периоди за придобиване на правото или за изчисляването на обезщетенията, за целите на прилагането на тази глава, всяко самостоятелно заето лице, което е престанало да бъде субект на това законодателство, се счита че все още е негов субект в момента на настъпване на риска, ако, в този момент, е субект на законодателството на друга държава-членка.“

32) В член 46:

а) параграф 1, първа алинея, втори ред, „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“;

б) параграф 2, първи ред, „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“;

в) параграф 2, буква а), пети и шести ред, „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“.

33) В член 47, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. За изчисляването на теоретичния размер, посочен в член 46, параграф 2, буква а) се прилагат следните правила:

а) компетентната институция на една държава-членка, чието законодателство предвижда, че изчисляването на обезщетенията се основава на среден доход, на средни осигурителни вноски, на средно увеличение или на съотношението съществувало през осигурителните периоди между брутния доход на заинтересованото лице и средната стойност на брутните доходи на всички осигурени, с изключение на чираците, определя тези средни или пропорционални стойности въз основа единствено на периодите на осигуряване, завършени съгласно законодателството на тази държава или на брутния доход, получен от заинтересованото лице единствено през тези периоди;

б) компетентната институция на държава-членка, чието законодателство предвижда, че изчисляването на обезщетенията се основава на размера на доходите, на осигурителните вноски или на увеличенията, определя доходите, осигурителните вноски или увеличенията, които трябва да бъдат взети предвид за периодите на осигуряване или на пребиваване, завършени съгласно законодателствата на други държави-членки, въз основа на средната стойност на доходите, на осигурителните вноски или на увеличенията, установени за периодите на осигуряване завършени съгласно законодателството което тя прилага;

в) компетентната институция на една държава-членка, чието законодателство предвижда, че изчисляването на обезщетенията се основава на твърдо определен доход или размер, приема, че доходът или размерът, който трябва да се вземе предвид за периодите на осигуряване или на пребиваване, завършени съгласно законодателството на други държави-членки, е равен на предварително твърдо определения доход или размер, или когато са налице условия за това, на средната стойност на твърдо определените доходи или размери, които отговарят на периодите на осигуряване завършени съгласно законодателството, което тя прилага;

г) компетентната институция на една държава-членка, чието законодателство предвижда че изчисляването на обезщетенията се основава, за някои периоди, на размера на доходите, а за други периоди, на твърдо определен доход или размер, взима предвид, за периодите на осигуряване или на пребиваване, завършени съгласно законодателствата на други държави-членки, доходите или размерите, определени в съответствие с разпоредбите, посочени в букви б) или в) или средната стойност на тези доходи или размери, в зависимост от случая; ако за всички периоди завършени съгласно законодателството, което тази институция прилага, изчисляването на

обезщетенията се основава на твърдо определен доход или размер, тя приема, че доходът, който следва да се вземе предвид за периодите на осигуряване или на пребиваване, завършени съгласно законодателствата на други държави-членки е равен на фиктивния доход, отговарящ на този твърд определен доход или размер.“

34) В член 52, първи ред „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“.

35) В член 53, последния ред, „работник“ се заменя с израза „заинтересовано лице“.

36) В член 54, параграф 1, първи ред и параграф 2, първи ред, „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“.

37) В член 55, параграф 1, първи ред, „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“.

38) В член 58, параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. Компетентната институция на една държава-членка, чието законодателство предвижда, че изчисляването на паричните обезщетения се основава на среден доход, определя този среден доход единствено въз основа на установените доходи през периодите, завършени съгласно това законодателство.

2. Компетентната институция на държава-членка, чието законодателство предвижда, че изчисляването на паричните обезщетения се основава на твърдо определен среден доход взима предвид единствено твърдо определен среден доход, или когато са налице условия за това, средната стойност на твърдо определените доходи, отговарящи на периодите завършени съгласно това законодателство.“

39) В член 60, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. В случай на влошаване на състоянието при професионална болест, за което едно заето или самостоятелно заето лице е получило обезщетение съгласно законодателството на една държава-членка, се прилагат следните разпоредби:

а) ако заинтересованото лице, откакто се ползва от обезщетението, не е упражнявало при действието на законодателството на друга държава-членка трудова дейност, която може да предизвика или да доведе до влошаване на състоянието предизвикано от съответната болест, компетентната институция на първата държава-членка е длъжна да поеме разходите за обезщетенията, съобразени с влошаването на състоянието, в съответствие с разпоредбите на законодателството, което тя прилага;

б) ако заинтересованото лице, докато е получавало обезщетенията, е упражнявало такава дейност съгласно законодателството на друга държава-членка, компетентната институция на първата държава-членка е длъжна да поеме разходите, свързани с обезщетенията, без да взема предвид влошаването на състоянието, в съответствие с разпоредбите на законодателството, което тя прилага. Компетентната институция на втората държава-членка отпуска на заинтересованото лице добавка, чийто размер се равнява на разликата между размера на обезщетенията, дължими след влошаване на състоянието и този на обезщетенията, които биха били дължими преди влошаването, в съответствие с разпоредбите на законодателството което тя прилага, ако съответната болест е настъпила при действие на законодателството на тази държава-членка;

в) ако, в случая посочен в буква б), заето или самостоятелно заето лице, което е болно от склерогенна пневмокониоза или от болест, определена съгласно разпоредбите на член 57, параграф 4, няма право на обезщетения съгласно законодателството на втората държава-членка, компетентната институция на първата държава е длъжна да предостави обезщетенията, като се отчита влошаването на състоянието, според разпоредбите на законодателството, което тя прилага. Независимо от това компетентната институция на втората държава-членка поема разликата между размера на паричните обезщетения, включително пенсиите, дължими от компетентната институция на първата държава-членка, като се отчита влошаването на състоянието и размера на съответните обезщетения, които са били дължими преди влошаването.“

40) В член 61, параграф 1, трети ред, „работник“ се заменя със „заинтересованото лице“.

41) В член 62, параграф 1, трети ред, „работници“ се заменя със „заети или самостоятелно заети лица“.

42) В член 65 параграф 1 първи ред, „когато работник“ се заменя с „когато заето или самостоятелно заето лице“.

43) В член 67, параграфи 1 и 2, думите „завършени съгласно законодателството на друга държава-членка“ се заменят с думите „завършени като заето лице съгласно законодателството на която и да е друга държава-членка.“

44) В член 69, параграф 1, първи ред, „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“.

45) В член 70, параграф 1, втори ред, „работник“ се заменя със „заето или самостоятелно заето лице“.

46) В член 71, параграф 1:

а) първи ред, „безработен, който“ се заменя с „безработен, който преди е бил заето лице и който“;

б) буква б), i) първи ред и буква б), ii) първи ред, „работник“ се заменят със „заето лице“;

в) в единадесетия ред на буква б), ii), „този работник“ се заменя с израза „това заето лице.“

47) В дял III, глава 7:

а) заглавието се заменя със следния текст:

„СЕМЕЙНИ ОБЕЗЩЕТЕНИЯ И СЕМЕЙНИ ПОМОЩИ“;

б) Раздел 1, заглавието се заменя със следния текст: „Общи разпоредби за обезщетенията за заети лица, самостоятелно заети лица, и безработни лица“;

в) Раздел 2, в заглавието, „работник“ се заменя със „заето лице“.

48) В член 72, изразът „периоди на осигуряване или заетост“ се заменя с „периоди на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост“.

49) В член 73:

а) заглавието се заменя със следния текст:

„Заети лица“;

б) параграф 1, първи ред и параграф 2, първи ред, изразът „работник“ се заменя със „заето лице“;

в) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Независимо от това, заето лице, който е субект на френското законодателство по силата на разпоредбите на член 14, параграф 1, има право на семейните обезщетения, посочени в приложение VI по отношение на членовете на неговото семейство, които го придружават на територията на държавата-членка, в която той работи.“

50) В член 74, параграф 1, първи ред и параграф 2, първи ред, изразът „безработно лице, което получава“ се заменя с „безработно лице, което по-рано е работило по трудов договор и което получава“.

51) В член 75:

а) параграф 1, буква а), четвърти ред, „работникът“ се заменя със „заетото лице“ и в седмия ред изразът „безработният работник“ се заменя с „безработното лице“;

б) параграф 2, буква б), втори ред, „на работника“ се заменя с „на заетото лице“.

52) В член 78:

а) параграф 2, буква а), първи ред и буква б), първи ред, изразът „починал работник“ се заменя с „починало заето или самостоятелно заето лице“;

б) параграф 2, буква б), трети ред, изразът „починалия работник“ се заменя с „починалия“.

53) В член 79:

а) параграф 1:

— първа алинея, шести ред, изразът „починалия работник“ се заменя с „починалия“;

— втора алинея, буква а), четвърти ред, изразът „самостоятелна заетост“ се добавя между „заетост“ и „или пребиваване“;

б) параграф 2, осми ред, изразът „работникът“ се заменя с израза „пенсионерът или починалият“;

в) параграф 3, последния ред, изразът „на работник“ се заменя с „на заето или самостоятелно заето лице“.

54) В член 89, „приложение V“ се заменя с „приложение VI“.

55) В член 93, параграф 2, първа алинея, седми ред и втора алинея, петнадесети ред, „работници“ се заменя със „заети лица“.

56) Приложения I—V стават приложения II—VI и се добавя следното приложение:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЛИЦА, КОИТО ПОПАДАТ В ПРИЛОЖНОТО ПОЛЕ НА РЕГЛАМЕНТА

I. **Заети и/или самостоятелно заети лица**

(член 1, буква а), ii) и iii) от регламента)

А. БЕЛГИЯ

Не се прилага.

Б. ДАНИЯ

1. Всяко лице, което поради факта, че упражнява дейност като заето лице, е субект на законодателството за трудови злополуки и професионални болести, се счита за заето лице по смисъла на член 1, буква а), ii) от регламента.

2. Всяко лице, което съгласно закона за паричните дневни обезщетения в случай на болест или майчинство, има право на такива обезщетения въз основа на спечелен доход, различен от дохода от трудово възнаграждение, се счита за самостоятелно заето лице по смисъла на член 1, буква а), ii) от регламента.

В. ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ

Ако германска институция е компетентната институция за отпускане на семейни обезщетения, в съответствие с раздел III, глава 7 от регламента, по смисъла на член 1, буква а), ii) от регламента:

а) „заето лице“ означава всяко лице, задължително осигурено за безработица или всяко лице, което получава в резултат на тази осигуровка парични обезщетения от здравни осигуровки и други аналогични обезщетения;

б) „самостоятелно заето лице“ означава всяко лице, което упражнява дейност като самостоятелно заето и което е задължено:

— да се осигурява или да прави вноски за осигурителния риск старост по схема за самостоятелно заети лица, или

— да се осигурява в рамките на задължително пенсионно осигуряване.

Г. ФРАНЦИЯ

Не се прилага.

Д. ГЪРЦИЯ

1. Лица, осигурени по схемата OGA, които упражняват само дейност като заети лица или които са или са били субект на законодателството на друга държава-членка и които впоследствие са или са били „работници“, по смисъла на член 1, буква а) от регламента, се считат за работници по смисъла на член 1, буква а), iii) от регламента.

2. За целите на отпускането на семейни помощи по национална схема се считат за работници по смисъла на член 1, буква а), i) и iii) от регламента лицата, посочени в член 1, буква а), ii) от регламента.

Е. ИРЛАНДИЯ

1. Всяко лице, което е задължително или доброволно осигурено в съответствие с разпоредбите на раздел 5 и 37 от кодифицирания през 1981 г. Закон за социалното осигуряване и социалните служби [Social Welfare (Consolidation) Акт (1981)] се счита за заето лице по смисъла на член 1, буква а), ii) от регламента

2. Всяко лице, което упражнява трудова или търговска дейност без какъвто и да е трудов договор или което се е пенсионирало след като е преустановило такава дейност се счита за самостоятелно заето лице по смисъла на член 1, буква а), ii) от регламента. По отношение на обезщетенията в натура за болест, заинтересованото лице трябва, освен всичко останало, да има право на тези обезщетения, съгласно раздел 45 или раздел 46 от Закона за здравето от 1970 г. [Health Act (1970)].

Ж. ИТАЛИЯ

Не се прилага.

З. ЛЮКСЕМБУРГ

Не се прилага.

И. НИДЕРЛАНДИЯ

Всяко лице, което упражнява дейност или професия без трудов договор се счита за самостоятелно заето лице по смисъла на член 1, буква а), ii) от регламента.

Й. ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Всяко лице, което е „заето лице“ или „самостоятелно заето лице“ по смисъла на законодателството на Великобритания или на законодателството на Северна Ирландия се счита съответно за заето или самостоятелно заето лице по смисъла на член 1, буква а), ii) от регламента. Всяко лице, за което се плащат вноски като за „заето лице“ или „самостоятелно заето лице“ по смисъла на законодателството на Гибралтар се счита съответно за заето или самостоятелно заето лице по смисъла на член 1, буква а), ii) от регламента.

II. **Членове на семейството**

(Член 1, буква е), изречение второ от регламента)

А. БЕЛГИЯ

Не се прилага.

Б. ДАНИЯ

За да се определи правото на обезщетения в натура съгласно член 22, параграф 1, буква а) и член 31 от регламента, „член на семейството“ означава всяко лице считано за член на семейството според закона за общественото здравеопазване.

В. ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ

Не се прилага.

Г. ФРАНЦИЯ

Не се прилага.

Д. ГЪРЦИЯ

Не се прилага.

Е. ИРЛАНДИЯ

За да се определи правото на обезщетения в натура съгласно член 22, параграф 1, буква а) и член 31 от регламента, „член на семейството“ означава всяко лице, за което се смята че е издържано от заето или самостоятелно заето лице с оглед прилагането на законите за здравето от 1947 до 1970 г. (Health Acts 1947 — 1970).

Ж. ИТАЛИЯ

Не се прилага.

З. ЛЮКСЕМБУРГ

Не се прилага.

И. НИДЕРЛАНДИЯ

Не се прилага.

Й. ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

За да се определи правото на обезщетения в натура съгласно член 22, параграф 1, буква а) и член 31 от регламента, „член на семейството“ означава:

а) по отношение на законодателството на Великобритания или на Северна Ирландия, всяко лице, което се счита, че е на издръжка по смисъла на Закона за социалното осигуряване от 1975 г. (Social Security Act 1975) или, когато такъв е случаят, по смисъла на Закона за социалното осигуряване в Северна Ирландия от 1975 г. [Social Secutity (Northern Ireland) Act 1975], и

б) по отношение на законодателството на Гибралтар, всяко лице, считано за лице, което е на издръжка, по смисъла на Наредбата за медицинската схема на груповите практики от 1973 г. (Group Practice Medical Scheme Ordinance 1973).“

57) В приложение II:

а) заглавието се заменя със следния текст:

„*ПРИЛОЖЕНИЕ II*

(Член 1, буква ф) от регламента)

I. Специални помощи при раждане, изключени от приложното поле на регламента по силата на член 1, буква ф)“;

б) добавя се следният текст:

„**II. Специални схеми за самостоятелно заети лица, изключени от приложното поле на регламента съгласно член 1, буква й), четвърта алинея**

А. БЕЛГИЯ

Не се прилага.

Б. ДАНИЯ

Не се прилага.

В. ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ

Осигурителните и застрахователни институции (Versicherungs – und Versorgungswerke) за лекари, зъболекари, ветеринарни лекари, аптекари, адвокати, патентни специалисти (Patentanwalte), нотариуси, одитори (Wirtschaftsprufer) данъчни консултанти, данъчни съветници (Steuerbevollmachtigte), морски пилоти (Seelotsen) и архитекти, създадени съгласно законодателството на провинциите и други осигурителни и застрахователни институции, като например социалните фондове (Fursorgeeinrichtungen) и системата на разширяване на разпределянето на хонорарите (erweiterte Honorarverteilung).

Г. ФРАНЦИЯ

1. Самостоятелно заети лица, които не са селскостопански работници:

   а) допълнителните схеми на осигуряване за старост и схемите за осигуряване за инвалидност и смърт на самостоятелно заетите лица, посочени в членове L 658, L 659, L 663-11, L 663-12, L 682 и L 683-1 от Кодекса за обществено осигуряване;

   б) допълнителните обезщетения, посочени в член 9 от закона № 66.509 от 12 юли 1966 г.

2. Самостоятелно заети лица в селското стопанство:

   Осигуровките, предвидени в членове 1049 и 1234.19 от Селския кодекс, съответно за болест, майчинството, старост и за трудова злополука и професионални болести за самостоятелно заети лица в селското стопанство.

Д. ГЪРЦИЯ

Не се прилага.

Е. ИРЛАНДИЯ

Не се прилага.

Ж. ИТАЛИЯ

Не се прилага.

З. ЛЮКСЕМБУРГ

Не се прилага.

И. НИДЕРЛАНДИЯ

Не се прилага.

Й. ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Не се прилага.“

58) В част А, точка 7 „БЕЛГИЯ — ЛЮКСЕМБУРГ“ на приложение III, сегашният текст става буква а) и се добавя следният текст:

„б) Размяна на писма от 10 и 12 юли 1968 г. относно самостоятелно заети лица.“

59) В приложение IV:

а) буква а) се заменя със следния текст:

„А. БЕЛГИЯ

Законодателствата, отнасящи се до общата схема за инвалидност, специалната схема за инвалидност за работниците миньори, специалната схема за моряците от търговския флот и законодателството за осигуряването срещу неработоспособност на самостоятелно заети лица.“

б) Буква Г се заменя със следния текст:

„Г. ФРАНЦИЯ

1. Заети лица

Цялото законодателство за осигуряването за инвалидност с изключение на законодателството за осигуряването за инвалидност от схема за социално осигуряване на миньорите.

2. Самостоятелно заети лица

Законодателството за осигуряването за инвалидност на самостоятелно заети лица в селското стопанство.“

60) Приложение VI се заменя със следния текст:

„*ПРИЛОЖЕНИЕ VI*

(член 89 от регламента)

Особени процедури за прилагане на законодателствата на някои държави-членки

А. БЕЛГИЯ

1. Лицата, чието право на обезщетение в натура по здравна осигуровка произтича от разпоредби на белгийската схема за задължително осигуряване за болест и инвалидност, приложими за самостоятелно заети лица отговарят на изискванията съгласно разпоредбите на дял III, глава 1 от регламента, включително и член 35, параграф 1, при следните условия:

а) в случай на временно пребиваване на територията на една държава-членка, различна от Белгия, заинтересованите лица имат право на:

i) обезщетенията в натура, предвидени от законодателството на държавата-членка по мястото на временно пребиваване по отношение на болнична помощ;

ii) на възстановяване на направени разходи по отношение на други обезщетения в натура, предвидени от белгийската схема в размера, предвиден от законодателството на държавата по мястото на временно пребиваване.

б) в случай на постоянно пребиваване на територията на държава-членка, различна от Белгия, заинтересованите лица имат право на обезщетенията в натура, предвидени от законодателството на държавата-членка по постоянно пребиваване, при условие че внасят на компетентната белгийска институция допълнителната вноска, предвидена за тази цел от белгийската законова уредба.

2. За прилагането от компетентната белгийска институция на глави 7 и 8 от дял III на регламента, детето се счита като дете отглеждано в държавата-членка, на чиято територия то пребивава.

3. За прилагането на член 46, параграф 2 от регламента, периодите на осигуряване за старост, завършени съгласно белгийското законодателство преди 1 януари 1945 г., също се считат за периоди на осигуряване, завършени съгласно белгийското законодателство за обща схема на инвалидност и за схемата на моряците.

4. При прилагането на член 40, параграф 3, буква а), ii), се вземат предвид само периодите, през които заетото или самостоятелно заетото лице е било неработоспособно по смисъла на белгийското законодателство.

5. Периодите на осигуряване за старост, завършени от самостоятелно заетите лица съгласно белгийското законодателство преди влизане в сила на законодателството за неработоспособността на самостоятелно заетите лица, за целите на член 46, параграф 2 от регламента се считат за периоди, завършени съгласно това именно законодателство.

6. За да се установи дали изискванията, наложени белгийското законодателство за придобиване на право на обезщетение при безработица са изпълнени, дните определени като приравнени дни по смисъла на това законодателство се взимат предвид само доколкото дните, които са ги предхождали, са били дни на заетост.

Б. ДАНИЯ

1. Завършените периоди на осигуряване, на заетост или на самостоятелна заетост в държава-членка, различна от Дания, се взимат предвид при приемането за член на одобрен фонд за осигуряване за безработица, както ако това са периоди на заетост или на самостоятелна заетост, завършени в Дания.

2. В случай на престой или пребиваване в Дания заетите лица, самостоятелно заетите лица, заявителите за пенсия или пенсионерите, както и членовете на техните семейства, посочени в член 19, член 22, параграфи 1 и 3, член 25, параграфи 1 и 3, членове 28а, 29 и 31 от регламента, имат право на обезщетения в натура при същите условия, като тези предвидени в датското законодателство за лицата, чийто доход не превишава равнището, посочено в член 3 от закон № 311 от 9 юни 1971 г. за общественото здравеопазване, когато тези обезщетения са в тежест на институцията на друга държава-членка, различна от Дания.

3. Разпоредбите на член 1, параграф 1 № 2 от Закона за пенсиите за старост, на член 1, параграф 1 № 2 от Закона за пенсиите за инвалидност и на член 2, параграф 1 № 2 от Закона за пенсиите и помощите за вдовици не се прилагат по отношение на заети и самостоятелно заети лица или по отношение на преживелите ги лица, които пребивават на територията на държава-членка, различна от Дания.

4. Разпоредбите на датското законодателство, уреждащи пенсиите за вдовици и старост, се прилагат за вдовица на заето или самостоятелно заето лике, което е било субект на датското законодателство, даже ако вдовицата не е пребивавала в Дания.

5. Разпоредбите на Регламента не засягат преходните разпоредби на датските закони от 7 юни 1972 г. относно правото на пенсия на датските граждани, които реално са пребивавали в Дания през определен период, непосредствено преди датата на молбата. Независимо от това, пенсията се отпуска, при условията, предвидени за датските граждани, на гражданите на другите държави-членки, които реално са пребивавали в Дания през годината, предхождаща непосредствено датата на молбата.

6. а) Периодите, през които един пограничен работник, който пребивава на територията на държава-членка, различна от Дания, е упражнявал трудова или търговска дейност на територията на Дания, трябва да се разглеждат като периоди на пребиваване от гледна точка на датското законодателство. Същото се отнася и за периодите, през които един пограничен работник е командирован или осъществява дейност по предоставяне на услуги в друга държава-членка, различна от Дания.

б) Периодите, през които сезонен работник, който пребивава на територията на друга държава-членка, различна от Дания, е осъществявал дейност на територията на Дания, трябва да се разглеждат като периоди на пребиваване от гледна точка на датското законодателство. Същото се отнася и за периодите, през които сезонен работник е командирован на територията на държава-членка, различна от Дания.

7. За да се определи дали условията, които дават право на обезщетения за майчинство, предвидени в глава 12 на Закона за дневните парични обезщетения за болест или майчинство са изпълнени, когато заинтересованото лице не е било субект на датското законодателство през целия период, посочен в член 34, параграф 1 или 2 на цитирания по-горе закон, който следва да се вземе предвид:

а) вземат се предвид, ако са налице условията за това, периодите на осигуряване, завършени съгласно законите на друга държава-членка, различна от Дания през цитирания по-горе период, който трябва да бъде взет предвид, през който заинтересованото лице не е било субект на датското законодателство, все едно че става въпрос за периоди, завършени съгласно датското законодателство, и

б) приема се, че заинтересованото лице е получило, през тези така взети предвид периоди, средна заплата в размер равен на този на средната стойност на заплатите, установени през периодите, завършени съгласно датското законодателство през цитирания период, който се взима предвид.

8. За целите на прилагането на член 12, параграф 2 от регламента към датското законодателство, пенсиите за инвалидност, за старост и за вдовици се считат като обезщетения от едно и също естество.

9. При прилагането на член 67 от Регламента, обезщетенията за безработица на самостоятелно заетите лица, осигурени в Дания, се изчисляват според датското законодателство.

В. ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ

1. а) Доколкото това не е вече уредено от германското законодателство в областта на осигуровките за злополука, германските институции предоставят обезщетение също така, в съответствие с това законодателство, за трудови злополуки (и професионални болести) настъпили в Елзас и Лотарингия преди 1 януари 1919 г., за отговорността, разходите, произтичащи от която не са били поети от френските институции по силата на решението на Съвета на Обществото на народите от 21 юни 1921 г. (Reichsgesetzblatt, стр. 1289), когато заинтересованото лице или преживелите го лица пребивават на територията на една държава-членка.

б) Разпоредбите на член 10 от регламента не засягат прилагането на разпоредбите по силата на които злополуките (и професионалните болести) настъпили извън територията на Федерална република Германия, както и периодите завършени извън тази територия не дават право, или дават право само при определени условия, на изплащане на обезщетения когато правоимащите пребивават извън територията на Федерална република Германия.

2. а) За да се определи дали периоди, разглеждани от немското законодателство като периоди на прекъсване (Ausfallzeiten) или като допълнителни периоди (Zurechnungszeiten) трябва да бъдат взети предвид като такива, задължителните вноски, внасяни съгласно законодателството на друга държава-членка и осигуряването в друга държава-членка са приравнени на задължителните вноски, правени по силата на немското законодателство и на осигуряване по немската пенсионноосигурителна схема. Тази разпоредба не се прилага по отношение на осигуряването за старост на земеделските стопани на Федерална република Германия, нито по отношение на съответните специални схеми на другите държави-членки.

При изчисляване на броя календарни месеци, изтекли между началото на осигуряването и настъпването на осигурения риск, периодите, приравнени съгласно законодателството на друга държава-членка, които попадат между тези две дати, не се вземат предвид, както и периодите, през които заинтересованото лице е получавало пенсия;

б) разпоредбите на буква а) не се прилагат по отношение на фиксиран период на прекъсването (pauschale Ausfallzeit). То се определя единствено въз основа на периодите на осигуряване, завършени във Федерална република Германия;

в) взимането предвид на един допълнителен период (Zurechnungszeit) съгласно немското законодателство за пенсионното осигуряване на работниците в миите е, между другото, поставено в зависимост от условието последната вноска, направена съгласно германското законодателство, да е била внесена за пенсионното осигуряване на работниците в миите;

г) при вземане предвид на германските периоди на заместване (Ersatzzeiten) е приложимо единствено германското национално законодателство;

д) чрез дерогация от разпоредбата, съдържаща се в буква г), следната разпоредба е приложима по отношение на осигурените по германска пенсионноосигурителна схема, които, по време на периода от 1 януари 1948 г. до 31 юли 1963 г. са пребивавали в германските територии под нидерландско управление: за вземането предвид на германските периоди на заместване (Ersatzzeiten) по смисъла на член 1251, параграф 2 от германския Закон за социално осигуряване (RVO) или на съответни разпоредби, плащането на осигурителни вноски по нидерландски осигурителни схеми през този период е приравнено на заетост или на упражняване на дейност, подлежаща на задължително осигуряване по смисъла на германското законодателство.

3. По отношение на плащанията, които следва да бъдат направени в полза на германските каси за здравно осигуряване, задължението за плащане на осигурителните вноски, посочени в член 26, параграф 2 от регламента, се суспендира до взимането на решение по молбата за пенсия.

4. За да бъде определено дали дете има право на пенсия за сирак, съществуването на право на получаване на едно от обезщетенията, цитирани в член 78 или на друго семейно обезщетение, предоставено по силата на френското законодателство за малолетно дете, пребиваващо във Франция, се приравнява на съществуването на право на пенсия за сирак по силата на германското законодателство.

5. Ако прилагането на регламента или на последващи регламенти в областта на социалното осигуряване води до изключителни разходи за някои здравноосигурителни институции, тези разходи могат да бъдат изцяло или частично възстановени. Националната федерация на регионалните здравноосигурителни каси като орган за връзка (здравно осигуряване) взема решение за тази компенсация по взаимно съгласие с другите централни федерации на здравноосигурителните каси. Средствата, необходими за осъществяването на възстановяването, се предоставят от таксите, наложени

на всички здравноосигурителни институции, пропорционално на средния брой на членовете през предходната година, включително и пенсионерите.

6. При прилагането на регламента, определената еднократна сума за предоставяне на медицински грижи, отпусната по силата на германското законодателство за раждане на осигурените жени и на членовете на техните семейства, се разглежда като обезщетение в натура.

7. Член 1233 от Закона за социалното осигуряване (RVO) и член 10 от Закона за осигуряването на служителите (AVG), изменени със Закона от 16 октомври 1972 г. за реформа на пенсионните схеми, които уреждат доброволното осигуряване в рамките на германските схеми на пенсионно осигуряване, са приложими към гражданите на другите държави-членки, както и за апатридите и бежанците, пребиваващи на територията на другите държави-членки, при спазване на следните условия.

Ако общите условия са изпълнени, могат да бъдат правени доброволни осигурителни вноски за германското пенсионно осигуряване:

а) когато местоживеенето или пребиваването на заинтересованото лице е на територията на Федерална република Германия;

б) когато местоживеенето или пребиваването на заинтересованото лице е на територията на друга държава-членка и когато то по-рано в някакъв предходен момент е било задължително или доброволно осигурено по германското пенсионно осигуряване;

в) когато местоживеенето или пребиваването на заинтересованото лице, гражданин на друга държава-членка е на територията на трета държава, правило е вноски в продължение на шестдесет месеца за германското пенсионно осигуряване или е могло да му бъде разрешено да се осигурява доброволно по силата на преходните разпоредби, които по-рано са били в сила и когато той не е задължително или доброволно осигурен по силата на законодателството на друга държава-членка.

8. Регламентът не засяга член 51а, параграф 2 на Закона за реформа на пенсионните схеми на работниците (ArVNG), нито член 49а, параграф 2 от Закона за реформа на пенсионните схеми на служителите (AnVNG), изменени със Закона от 16 октомври 1972 г. за промяна на пенсионните схеми. Лицата, на които параграф 8, букви б) и в) дава възможност за достъп до доброволното осигуряване, могат да правят вноски само за периодите за които те все още не са правили вноски съгласно законодателството на друга държава-членка.

9. Ако обезщетенията в натура, които се предоставят от германски институции по място на пребиваване на пенсионерите или на членове на техните семейства, осигурени в компетентни институции на други държави-членки, трябва да бъдат възстановявани на базата на еднократни месечни суми, тези обезщетения се считат, за нуждите на финансовото разпределение между германските институции за здравно осигуряване на пенсионерите, като разходи на германската схема на здравно осигуряване за пенсионерите. Възстановените еднократни суми от компетентните институции на другите държави-членки на германските институции по мястото на пребиваване се считат като приходи, които трябва да бъдат взети предвид при цитираното по-горе финансово разпределение.

10. Що се отнася до самостоятелно заетите лица, ползването на помощ за безработица (Arbeitslosenhilfe) е подчинено на условието преди да декларира че е безработен, заинтересованото лице да е упражнявало, като основно занятие, дейност без трудов договор, в продължение минимум на една година, на територията на Федерална република Германия и да не я е изоставил само временно.

11. Осигурителните периоди, завършени съгласно законодателството на друга държава - членка, по силата на специална схема за старост за земеделските стопани, или при липса на такава, земеделските стопани, по обща схема, се взимат предвид, за да бъде спазено условието за продължителност на осигуряването, изисквано за внасянето на осигурителни вноски по смисъла на член 27 от Закона за осигуряване за старост на земеделските стопани (Gesetz Über die Altershilfe der Landwirte — GAL) при условие че:

а) декларацията с мотивите за внасянето на вноски се подава в определените срокове; и

б) преди подаването на тази декларация заинтересованото лице е плащало осигуровки за последен път на територията на Федерална република Германия въз основа на схема за осигуряване за старост на земеделските стопани.

12. Периодите на задължително осигуряване завършени съгласно законодателството на друга държава-членка съгласно специална схема за занаятчии, или при липса на такава, съгласно специална схема за самостоятелно заети лица или съгласно обща схема, се вземат предвид, за да се докаже изтичането на 216 месеца на задължително осигуряване което се изисква, за да може да се предяви правото на доброволно оттегляне от схема на пенсионното осигуряване на занаятчиите.

г. ФРАНЦИЯ

1. а) Помощта за възрастни заети лица, както и помощта за възрастни заети лица и земеделската помощ за старост се предоставят, при условията предвидени за френските работници от френското законодателство, на всички заети или самостоятелно заети лица, граждани на другите държави-членки, които в момента, в който подадат тяхната молба, пребивават на френска територия.

б) Същото се отнася за бежанците и за апатридите.

в) Разпоредбите на регламента не засягат разпоредбите на френското законодателство, съгласно които за придобиване на право на обезщетения за възрастни заети лица, както и на обезщетения за възрастни самостоятелно заети лица се вземат предвид само периодите на заетост или приравнена на такава работа, или според случая, периодите на самостоятелна заетост, завършени на територията на европейските департаменти и на отвъдморските департаменти (Гваделупа, Гвиана, Мартиника и Реюнион) на Френската република.

2. Специалната помощ и обезщетението, което може да се натрупва, предвидени от специалното законодателство за социално осигуряване в мините се изплащат само на работниците, заети във френските мини.

3. Закон № 65-555 от 10 юли 1965 г., който предоставя на французите, упражняващи или упражнявали трудова дейност в чужбина, възможност за достъп до схема на доброволното осигуряване за старост, се прилага за гражданите на другите държави-членки при следните условия:

— трудовата или търговска дейност, даваща право на доброволно осигуряване от гледна точка на френска схема, не трябва да бъде упражнявана нито на френска територия, нито на територията на държавата-членка, чийто гражданин е заетото или самостоятелно заетото лице,

— заетото или самостоятелно заетото лице трябва да докаже, или че към датата на молбата за предоставяне на възможност да се ползва от закона, е пребивавало във Франция в продължение на 10 последователни или непоследователни години, или че е било субект на френското законодателство, задължително или доброволно, в продължение на същия период.

4. По смисъла на член 73, параграф 3 от регламента, „семейни обезщетения“ включва:

а) помощите преди раждане, предвидени в член L 516 от Кодекса за общественото осигуряване;

б) семейните помощи, предвидени в членове L 524 и L 531 от Кодекса за общественото осигуряване;

в) компенсаторната помощ за данък върху категория доходи, предвидена в член L 532 от Кодекса за общественото осигуряване.

Въпреки това, това обезщетение може да бъде изплатено само ако възнаграждението, получено по повод на командировката, подлежи във Франция на облагане с данък общ доход;

г) помощта за единствена заплата, предвидена в член L 533 от Кодекса за общественото осигуряване.

5. За изчисляването на теоретичния размер, посочен в член 46, параграф 2, буква а) на регламента при схемите, при които пенсиите за старост се изчисляват на базата на пенсионни точки, компетентната институция взема предвид, за всяка година на осигуряване, изтекла при действието на законодателството на всяка друга държава-членка, брой точки равен на частното от броя на пенсионните точки, придобити по силата на законодателството, което тя прилага, разделен на броя на годините, съответстващи на тези точки.

Д. ГЪРЦИЯ

1. Независимо от разпоредбите на приложение II, част Д, точка 1, член 22, параграф 1, буква а) от регламента се прилага по отношение на осигурения от OGA, чието здравословно състояние изисква незабавни грижи преди той да е започнал да работи на длъжността, която е дошъл да заеме в друга държава-членка, различна от Гърция.

2. Член 10, параграф 1 от регламента не засяга разпоредбата на член 2, параграф 4 на Наредбата закон № 4577/66, съгласно която плащането на пенсиите, предоставени от IKA на лицата с гръцко гражданство или от гръцки произход, идващи от Египет или от Турция се спира, когато пенсионерът пребивава в чужбина без уважителни причини в продължение на повече от 6 месеца.

Е. ИРЛАНДИЯ

1. В случай на престой или пребиваване в Ирландия заети или самостоятелно заети лица, безработни, претендиращи пенсия или пенсионери, както и членовете на техните семейства, посочени в член 19, параграф 1, в член 22, параграфи 1 и 3, в член 25, параграфи 1 и 3, в член 26, параграф 1 и в членове 28а, 29 и 31 от регламента, имат право на безплатни медицински грижи, предвидени от ирландското законодателство, когато институцията на държава-членка, различна от Ирландия, има задължението за осигуряването на тези грижи.

2. Членовете на семейството на заето или самостоятелно заето лице, което е субект на законодателството на друга държава-членка, различна от Ирландия и което отговаря на изискванията за обезщетения, от гледна точка, когато това е необходимо, на член 18 от Регламента, имат право да ползват, когато пребивават в Ирландия, безплатно всички медицински грижи, предвидени от ирландското законодателство.

Разходите за тези обезщетения се заплащат от институцията, в която заетото или самостоятелно заетото лице е осигурено.

Независимо от това, когато съпругът на заето или самостоятелно заето лице, на което е предоставено упражняването на родителските права, упражнява трудова или търговска дейност в Ирландия, разходите за обезщетенията за членовете на семейството се поемат от ирландската институция доколкото правото на тези обезщетения се предоставя единствено съгласно ирландското законодателство.

3. Ако заето лице е субект на ирландското законодателство стане жертва на злополука след като е напуснал територията на една държава-членка, за да отиде, по време на своята заетост, на територията на друга държава-членка, но преди да е пристигнал там, неговото право на обезщетения за тази злополука се установява:

а) все едно че злополуката е станала на ирландска територия; и

б) без да се държи сметка за неговото отсъствие от ирландската територия, за да се определи дали, по силата на своята заетост, той е бил осигурен по това законодателство.

4. За прилагането по отношение на ирландското законодателство на член 12, параграф 2 от Регламента, пенсиите за инвалидност, старост и за вдовици се смятат като обезщетения от едно и също естество.

5. За изчисляването на дохода с оглед отпускането на обезщетение, вариращо в зависимост от дохода, предвидено от ирландското законодателство в случай на отпускане на обезщетения за болест, майчинство и безработица, независимо от член 23, параграф 1 и от член 68, параграф 1 от Регламента, по сметката на заетото лице, за всяка работна седмица, изработена като заето лице съгласно законодателството на друга държава-членка през референтната данъчна година предвид (данък общ доход), се внася сума равна на средната седмична заплата на заети лица, съответно мъже или жени, през тази финансова година.

6. При прилагането на член 40, параграф 3, буква а), ii) се вземат предвид само периодите, през които заетото или самостоятелно заетото лице не е било работоспособно по смисъла на ирландското законодателство.

7. При прилагането на член 44, параграф 2, се смята че заетото лице е поискало изрично да бъде отложено отпускането на пенсията за старост, на която той би имал право по силата на ирландското законодателство, ако не е излязъл ефективно в пенсия, когато това условие е необходимо за получаването на пенсия за старост.

8. До 31 декември 1983 г. за прилагането на ирландското законодателство по отношение на обезщетенията, с изключение на семейните добавки и обезщетенията в натура за болест и майчинство се вземат предвид само периодите, завършени като заето лице.

Ж. ИТАЛИЯ

Не се прилага.

З. ЛЮКСЕМБУРГ

1. Чрез дерогация от разпоредбите на член 94, параграф 2 на Регламента, периодите на осигуряване или приравнените на тях, завършени преди 1 януари 1946 г. съгласно люксембургското законодателство за пенсионно осигуряване, за осигуряване за инвалидност, старост или смърт, ще бъдат взети предвид при прилагането на това законодателство само доколкото правата, които са били в процес на придобиване, са били запазени към 1 януари 1959 г. или придобити по-късно в съответствие само с това законодателство или с действащи двустранни споразумения, или с такива, които ще бъдат сключени. В случай, че няколко двустранни споразумения имат приложение, ще бъдат взети предвид периодите на осигуряване или приравнените на тях, изчислени от най-отдалечената дата.

2. За предоставянето на твърдо определената част в люксембургските пенсии, периодите на осигуряване завършени съгласно люксембургското законодателство за заети лица или самостоятелно заети лица, които не пребивават на люксембургска територия се приравняват на периоди на пребиваване, считано от 1 октомври 1972 г.

I. НИДЕРЛАНДИЯ

1. *Осигуровка за медицински разходи*

а) По отношение на правото на обезщетения в натура, глава 1, дял III на регламента се прилага само за лицата, които имат право на обезщетения в натура по силата на задължителното осигуряване, доброволното осигуряване или осигуряването на възрастните лица, чиито осигурителни схеми са обхванати от Закона за здравните каси (Ziekenfondswet).

б) Смята се, че лице, което получава пенсия за старост съгласно нидерландското законодателство и пенсия съгласно законодателството на друга държава-членка, с оглед прилагането на членове 27 и/или 28, има право на обезщетения в натура, ако отговаря, като се вземе предвид, при необходимост, член 9, на условията необходими за приемане в осигурителни схеми за здравно осигуряване на възрастните хора или в схеми за доброволно осигуряване, посочени в Закона за осигуровката за здравна каса (Ziekenfondswet).

Тази разпоредба е приложима също и по отношение на омъжена жена, чийто съпруг получава пенсия за старост за хора, сключили брак по силата на нидерландското законодателство и отговаря на условията, необходими за приемане в осигурителните схеми за здравно осигуряване на възрастните хора или схеми за доброволно осигуряване, посочени в Закона за осигуровката за здравна каса.

в) Лице, което получава пенсия за старост по силата на нидерландското законодателство и пребивава в друга държава-членка, е длъжно, ако е осигурено по схема за здравно осигуряване на възрастни хора или по схема за доброволно осигуряване, посочени в Закона за осигуровката за здравна каса, да плаща за себе си, и при необходимост, за членовете на своето семейство, осигурителни вноски, изчислени на основата на половината от средната стойност на разходите направени от Нидерландия за медицински грижи за един възрастен човек и за членовете на неговото семейство. Върху тази осигурителна вноска се прави намаление, като разходите за това се поемат от схемата за задължителното осигуряване, регламентирано от Закона за осигуровката за здравна каса, съответстващо на частта на намалението, разходите за което се поемат от цитираната по-горе схема за задължително осигуряване, предоставяно на лицата, които пребивават в Нидерландия и които са осигурени по схема за здравно осигуряване на възрастни хора, за които осигурителните вноски се определят на същата основа.

г) Лице, което не получава пенсия за старост съгласно нидерландското законодателство и, ако е сключило брак и другият съпруг не получава пенсия за старост за хора, сключили брак съгласно същото това законодателство, е длъжно, ако пребивава в друга държава-членка и е осигурено по схема на доброволното осигуряване, посочено в Закона за осигуровката за здравна каса, да плаща за себе си, и при необходимост, за всеки от членовете на семейството му, навършил шестнадесет години, осигурителна вноска, равняваща се на средната стойност на осигурителните вноски, определени от нидерландските здравни каси за доброволно осигурените, които пребивават в Нидерландия. Тази осигурителна вноска се закръглява към по-високата стойност в нидерландски гулдени.

2. *Прилагане на нидерландското законодателство относно общото пенсионно осигуряване за старост*

а) Периоди на осигуряване, завършени преди 1 януари 1957 г., по време на които бенефициент, който не отговаря на условията, позволяващи приравняване на тези периоди на периодите на осигуряване, е пребивавал на територията на Нидерландия след навършване на петнадесет години или през които, макар и да пребивава на територията на друга държава-членка, е упражнявал дейност по трудов договор в Нидерландия за работодател, установен в тази страна, се считат също за периоди на осигуряване, завършени съгласно нидерландското законодателство относно общото пенсионно осигуряване за старост.

б) Не се отчитат периодите, които следва да се вземат предвид по силата на буква а), ако те съвпадат с периоди, взети предвид за изчисляването на пенсията, дължима съгласно законодателството на друга държава-членка относно пенсионното осигуряване за старост.

в) По отношение на омъжената жена, чийто съпруг има право на пенсия съгласно нидерландското законодателство за общото пенсионно осигуряване за старост, се взимат предвид също така като периоди на осигуряване периодите на този брак, предхождащи датата на която тя е навършила шестдесет и пет години и през които тя е пребивавала на територията на една или няколко държави-членки, доколкото тези периоди съвпадат с периодите на осигуряване, завършени от нейния съпруг съгласно това законодателство и периодите, които следва да бъдат взети предвид по силата на буква а).

г) Не се отчитат периодите, които трябва да бъдат взети предвид съгласно буква в), които съвпадат с периодите, взети предвид за изчисляването на пенсията дължима на въпросната омъжена жена съгласно законодателството на друга държава-членка относно осигуряването за старост или с периодите, през които тя е получавала пенсия за старост съгласно такова законодателство.

д) По отношение на жената, която е била омъжена и чийто съпруг е бил субект на нидерландското законодателство за пенсионното осигуряване за старост или се счита, че е завършила периоди на осигуряване съгласно буква а), разпоредбите на двете предходни алинеи се прилагат *mutatis mutandis*.

е) Периодите, посочени в букви а) и в) се вземат предвид за изчисляването на пенсията за старост, само ако заинтересованото лице е пребивавало в продължение на шест години на територията на една или няколко държави-членки след навършване на петдесет и девет годишна възраст и докато пребивава на територията на една от тези държави-членки.

3. *Прилагане на нидерландското законодателство относно общото осигуряване на вдовиците и сираците*

а) При прилагане на разпоредбите на член 46, параграф 2 от регламента се считат също за периоди на осигуряване, завършени съгласно нидерландското законодателство за общото осигуряване на вдовиците и сираците, периодите преди 1 октомври 1959 г., през които заетото или

самостоятелно заетото лице е пребивавало на територията на Нидерландия след навършване на петнадесетгодишна възраст или през които, докато е пребивавало на територията на друга държава-членка, е упражнявало дейност като заето лице в Нидерландия за работодател установен в тази страна.

б) Не се отчитат периодите, които трябва да бъдат взети предвид съгласно разпоредбата на буква а), когато съвпадат с периоди на осигуряване, завършени съгласно законодателството на друга държава-членка относно пенсиите на наследниците.

4. *Прилагане на нидерландското законодателство относно осигуряването за неработоспособност*

При прилагане на разпоредбите на член 46, параграф 2 от регламента нидерландските институции ще спазват следните разпоредби:

а) ако заинтересованият, в момента в който е настъпила неработоспособността, която води до инвалидност, е бил заето лице по смисъла на член 1, буква а) от регламента, компетентната институция определя размера на паричните обезщетения в съответствие с разпоредбите на Закона от 18 февруари 1966 г. относно осигуряването за неработоспособност (WAO), като държи сметка:

— за периодите на осигуряване, завършени съгласно цитирания по-горе закон от 18 февруари 1966 г. относно осигуряването за неработоспособност (WAO),

— за периодите на осигуряване, завършени след навършване на петнайсетгодишна възраст съгласно закона от 11 декември 1975 г. относно неработоспособността (AAW), доколкото те не съвпадат с периодите на осигуряване, завършени от заинтересованото лице при действието на цитирания по-горе закон от 18 февруари 1966 г. относно осигуряването за неработоспособност (WAO), и

— за периодите на заетост и приравнените на тях периоди завършени в Нидерландия преди 1 юли 1967 г.;

б) ако заинтересованият, в момента когато е настъпила неработоспособността, водеща до инвалидност, не е бил заето лице по смисъла на член 1, буква а) от регламента, компетентната институция определя размера на паричните обезщетения в съответствие с разпоредбите на закона от 11 декември 1975 г. относно неработоспособност (AAW), като държи сметка:

— за периодите на осигуряване, завършени от заинтересованото лице след навършване на петнайсетгодишна възраст съгласно цитирания по-горе закон от 11 декември 1975 г. (AAW),

— за периодите на осигуряване завършени съгласно закона от 18 февруари 1966 г. относно осигуряването за неработоспособност (WAO), доколкото тези периоди не съвпадат с периоди на осигуряване завършени съгласно цитирания по-горе закон от 11 декември 1975 г. (AAW), и

— за периодите на заетост и периодите, приравнени на тях, завършени в Нидерландия преди 1 юли 1967 г.

5. *Прилагане на някои преходни разпоредби*

Член 45, параграф 1 не се прилага при определянето на правото на обезщетение по силата на преходните разпоредби на законодателствата относно общото пенсионно осигуряване за старост (член 46), за всеобщото подпомагане на вдовиците и на сираците и за всеобщото осигуряване за неработоспособност.

Й. ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

1. Когато лице, което пребивава обичайно на територията на Гибралтар или е било, длъжно след своето последно пристигане на тази територия, да прави осигурителни вноски съгласно законодателството на Гибралтар в качеството на заето лице и подава заявление поради неработоспособност, майчинство или безработица, да бъде освободено от плащане на осигурителни вноски за определен период и вноските за този период да бъдат преведени по негова сметка, всеки период през който то е работило на територията на държава-членка с изключение на Обединеното кралство се счита, за нуждите на това заявление, като период през който то е било заето на територията на Гибралтар и през който то е правило осигурителни вноски като заето лице съгласно законодателството на Гибралтар.

2. При прилагането на разпоредбата на дял III, глава 3 от регламента, когато, съгласно законодателството на Обединеното кралство, една жена иска пенсия за старост:

а) въз основа на осигуровката на съпруга си; или

б) въз основа на своята лична осигуровка и когато нейният брак е прекратен със смъртта на съпруга ѝ или по друг начин, осигурителните му вноски се взимат предвид за определяне на нейното право на пенсия,

всяко позоваване на периоди на осигуряване завършени от нея, се смята, за да се определи средната годишна стойност на осигурителните вноски, плащани от нейния съпруг или отнесени по неговата сметка, като съдържащо позоваване на период на осигуряване завършен от съпруга.

3. а) Ако на лице са изплатени обезщетения за безработица, предвидени по законодателството на Обединеното кралство, по силата на член 71, параграф 1, буква а), ii) или буква б), ii) от регламента, периодите на осигуряване, на заетост или на самостоятелна заетост, завършени от това лице съгласно законодателството на друга държава-членка се считат, от гледна точка на възникване на правото на детски добавки, което законодателството на Обединеното кралство поставя в зависимост от период на присъствие във Великобритания или, според случая, в Северна Ирландия, като периоди на присъствие във Великобритания, или когато такъв е случаят, в Северна Ирландия.

б) Ако съгласно дял II от регламента, законодателството на Обединеното кралство е приложимо по отношение на заето или самостоятелно заето лице, което не отговаря на изискуемото от правото на Обединеното кралство условие за възникване на право на детски добавки:

i) когато това условие се състои в присъствието във Великобритания или, според случая, в Северна Ирландия, счита се, че лицето присъства там, за да може да се приеме, че това условие е спазено;

ii) когато това условие се състои в присъствие във Великобритания или, когато такъв е случаят, в Северна Ирландия, периодите на осигуряване, на заетост или самостоятелна заетост, завършени от това лице съгласно законодателството на друга държава-членка, се считат като периоди на присъствие във Великобритания или, според случая, в Северна Ирландия, за да може да се приеме, че това условие е спазено.

в) по отношение на исканията за семейни помощи съгласно законодателството на Гибралтар, буквите а) и б) се прилагат по аналогия.

4. Ако в съответствие с разпоредбите на дял II от регламента, законодателството на Обединеното кралство е приложимо по отношение на заето или самостоятелно заето лице, то се приравнява, за целите на правото на помощи за придружител:

а) на лице чието месторождение се намира на територията на Обединеното кралство, ако неговото месторождение се намира на територията на друга държава–членка; и

б) на лице, пребивавало обичайно на територията на Обединеното кралство и присъствало там през целия период на осигуряване, заетост или самостоятелна заетост, която е осъществявало на територията или съгласно законодателството на друга държава-членка.

5. Ако заето лице, което е субект на законодателството на Обединеното кралство, стане жертва на злополука след като е напуснало територията на една държава-членка, за да се отиде по време на наемането му на работа, на територията на една друга държава-членка, но преди да е пристигнало там, неговото право на обезщетение за тази злополука се установява:

а) все едно, че тази злополука е станала на територията на Обединеното кралство; и

б) без да се държи сметка, за да се определи дали то е било заето лице съгласно законодателството на Великобритания, или на законодателството на Северна Ирландия, или заето лице съгласно на Гибралтар, за неговото отсъствие от тези територии.

6. Регламентът не се прилага по отношение на разпоредбите на законодателството на Обединеното кралство, които имат за цел да въведат в действие споразумение за социално осигуряване, сключено между Обединеното кралство и трета държава.

7. Всеки път, когато законодателството на Обединеното кралство го изисква, за целите на възникването на право на обезщетения, гражданите на една държава-членка, родени в трета държава, са приравнени на гражданите на Обединеното кралство, родени в трети държави.

8. При прилагането на дял III, глава 3 от регламента не се държи сметка нито за пропорционалните осигурителни вноски, внасяни от осигуреното лице съгласно законодателството на Обединеното кралство, нито за пропорционалните обезщетения за старост, платими съгласно това законодателство. Размерът на пропорционалните обезщетения се добавя към размера на обезщетенията, дължими съгласно законодателството на Обединеното кралство, определен в съответствие с цитираната глава. Сборът от двете общи стойности представлява ефективно дължимото на заинтересованото лице обезщетение.

9. При прилагане по отношение на законодателството на Обединеното кралство на член 12, параграф 2 от регламента, пенсиите за инвалидност, старост и за вдовици се считат като обезщетения от еднакво естество.

10. За прилагането на наредбата относно плащанията от социалното осигуряване, за които не са правени вноски и относно осигуряването за безработица (Гибралтар), се счита, че всяко лице, по отношение на което се прилага настоящият регламент, има местожителство в Гибралтар, ако то пребивава в държава-членка.

11. При прилагането на членове 10, 27, 28, 28а, 29, 30 и 31 от регламента, паричната помощ за придружител, отпусната на заето или самостоятелно заето лице съгласно законодателството на Обединеното кралство, се счита за обезщетение за инвалидност.

12. При прилагането на член 10, параграф 1 от регламента, бенефициентът на обезщетение дължимо съгласно законодателството на Обединеното кралство, който има престой на територията на друга държава-членка, се счита, през времето на този престой, за пребиваващ на територията на тази друга държава-членка.

13. 1) За изчисляването на фактора доход с оглед определянето на правото на обезщетения, предвидени от законодателството на Обединеното кралство, при спазване на разпоредбите на член 15, всяка седмица през която заето или самостоятелно заето лице е било субект на законодателството на друга държава-членка и която е започнала през годината на облагането на дохода, взет за основа, по смисъла на законодателството на Обединеното кралство, ще бъде взета предвид при спазване на следните правила:

а) i) за всяка седмица на осигуряване, заетост или пребиваване като заето лице, заинтересованото лице се счита, че е правило осигурителни вноски като заето лице на базата на заплата, съответстваща на две трети от горната граница на заплатата за тази година на облагане;

ii) за всяка седмица на осигуряване, на самостоятелна заетост или на пребиваване като самостоятелно заето, заинтересованото лице се счита че е плащало осигурителни вноски от клас 2 като самостоятелно заето лице;

б) за всяка пълна седмица, по време на която то е завършило период, приравнен на период на осигуряване, на заетост, на самостоятелна заетост или на пребиваване, се счита че заинтересованото лице се е ползвало от кредит от осигурителни вноски, но само в рамките необходими, за да достигне неговия цялостен фактор „доход“ за тази година на облагане нивото необходимо, за да може тази година да бъде взета предвид по смисъла на законодателството на Обединеното кралство за отпускане на кредити от осигурителни вноски.

2) За преобразуването на фактора „доход“ в периоди на осигуряване, факторът „доход“, получен през съответната година на облагане на дохода, взет за основа, по смисъла на законодателството на Обединеното кралство, се разделя на стойността на долната граница на фиксираната заплата за тази година на облагане. Полученото частно се изразява като цяло число без десетичните знаци. Смята се, че така полученото число представлява броя на седмиците на осигуряване, завършени съгласно законодателството на Обединеното кралство през тази година на облагане, при условие че този брой не може да надвишава броя на седмиците през които, през време на същата година, заинтересованото лице е било субект на това законодателство.

14. При прилагането на член 40, параграф 3 буква а), ii) от регламента се държи сметка единствено за периодите, през които заетото или самостоятелно заетото лице е било неработоспособно по смисъла на законодателството на Обединеното кралство.

15. 1) За изчисляването съгласно член 46, параграф 2, буква а) от регламента, на теоретичната стойност на частта от пенсията, която представлява допълнителен елемент по смисъла на законодателството на Обединеното кралство:

а) термините „доход“„вноски“ и „увеличения“ посочени в член 47, параграф 1, буква б) от регламента означават излишъците на фактора „доход“ по смисъла на Закона за пенсиите на социалното осигуряване 1975 г. (Social Security Pensions Act 1975) или, в зависимост от случая, на Регламента за пенсиите на социалното осигуряване в Северна Ирландия [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order1975];

б) средната стойност на излишъците на факторите „доход“ се изчислява в съответствие с член 47, параграф 1, буква б) от регламента, тълкуван както е посочено в буква а) по-горе, като се раздели общата сума на излишъците, отчетени съгласно законодателството на Обединеното кралство на броя на годините на облагане на доходите по смисъла на законодателството на Обединеното кралство (включително частите от години на облагане на доходите), завършени съгласно това законодателство, считано от 6 април 1978 г. през разглеждания период на осигуряване.

2) За изчисляването на частта от пенсията която представлява допълнителен елемент по смисъла на законодателството на Обединеното кралство, изразът „периоди на осигуряване или на пребиваване“ съдържащ се в член 46, параграф 2 от регламента означава периодите на осигуряване и на пребиваване, завършени след 6 април 1978 г.“

61) Добавя се следното приложение:

„*ПРИЛОЖЕНИЕ VII*

(Прилагане на член 14в, параграф 1, буква б))

Случаи, при които едно лице е едновременно субект на законодателството на две държави-членки

1. Когато лицето е самостоятелно заето в Белгия и е заето в друга държава-членка, освен Люксембург. Що се отнася до Люксембург размяната на писма от 10 и 12 юли 1968 г. между Белгия и Люксембург е приложима.

2. Когато пребиваващ в Дания е самостоятелно заето лице в Дания и е заето лице в друга държава-членка.

3. Когато лицето е самостоятелно заето в селското стопанство във Федерална република Германия и е заето в друга държава-членка.

4. Когато лицето е самостоятелно заето във Франция и е заето в друга държава членка, с изключение на Люксембург.

5. Когато лицето е самостоятелно заето в селското стопанство във Франция и е заето в Люксембург.

6. Когато лицето е самостоятелно заето в Гърция и е заето в друга държава-членка.

7. Когато лицето е самостоятелно заето в Италия и е заето в друга държава-членка.“

Член 2

1. Настоящият регламент не поражда никакви права за периоди, предхождащи датата на неговото влизане в сила.

2. Всеки период на осигуряване, както и при необходимост, всеки период на заетост, на самостоятелна заетост или на пребиваване, завършен съгласно законодателството на една държава-членка преди датата на влизане в сила на настоящия регламент, се взима предвид за определянето на правата, възникнали в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

3. При спазване на разпоредбите на параграф 1, едно право се придобива, съгласно настоящия регламент дори и да се отнася до риск, който е материализиран преди датата на влизане в сила на настоящия регламент.

4. Всяко обезщетение, което не е било предоставено или което е било спряно поради гражданството или мястото на пребиваване на заинтересованото лице, по негово искане се предоставя или възстановява считано от влизане в сила на настоящия регламент, при условие че по-рано определени права не са породили плащане на еднократна сума.

5. Правата на лице, на което е отпусната пенсия преди влизане в сила на настоящия регламент, могат да бъдат преразгледани по негово искане, като се държи сметка за разпоредбите на настоящия регламент. Тази разпоредба се прилага също и по отношение на другите обезщетения, посочени в член 78 на Регламент (ЕИО) № 1408/71 г.

6. Ако искането, посочено в параграф 4 или в параграф 5 е направено в срок от две години, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент, правата придобити съгласно настоящия регламент влизат в сила считано от тази дата, и разпоредбите на законодателството на която и да е държава-членка относно отнемането или давността на права не могат да се противопоставят на заинтересованите лица.

7. Ако искането, посочено в параграф 4 или в параграф 5 е подадено след изтичането на двугодишния срок след датата на влизане в сила на настоящия регламент, правата които не са отнети и не са погасени по давност се придобиват от датата на искането, освен когато са приложими по-благоприятни разпоредби на законодателствата на всяка една държава-членка.

Член 3

Споразуменията, сключени съгласно член 36, параграф 3, член 63, параграф 3 и член 70, параграф 3 на Регламент (ЕИО) № 1408/71 преди влизане в сила на настоящия регламент не се прилагат за лицата, които се включват в приложното поле на Регламент (ЕИО) № 1408/71 по силата на настоящия регламент, освен ако заинтересованите държави-членки решат друго.

Член 4

Настоящият регламент влиза в сила в първия ден на седмия месец, следващ публикуването в *Официален вестник на Европейските общности* на регламента, който има за цел да приведе в съответствие Регламент (ЕИО) № 574/72 ([1]) с оглед прилагането му по отношение на самостоятелно заетите лица и на членовете на техните семейства.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 12 май 1981 година.

За Съвета

Председател

G. BRAKS

([1]) ОВ L 74, 27.3.1972 г., стр. 1.